

Szerkesztőbizottság: Jókai Anna (elnök),
Báger Gusztáv, Csonos János, Fehér Béla,
Horváth Antal, Kalász Márton, Kő Pál,
Salamon Konrád, Szakály Sándor

Főszerkesztő: Oláh János
E-mail: foszerkeszto@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7035

Olvasószerkesztő, tanulmány: Rosonczy Ildikó
E-mail: tanulmany@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7033

Vers, könyvkiadás: Szentmártoni János
E-mail: vers@magyarnaplo.hu
konyvkiadas@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7032

Próza: Bíró Gergely
E-mail: proza@magyarnaplo.hu
hirdetes@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7031

Nyitott Műhely: Ekler Andrea
E-mail: nyitottmuhely@magyarnaplo.hu

Európai Figyelő: Jávorszky Béla (rovatvezető),
Paizs Ábel (szerkesztő)
E-mail: europaifigyelo@magyarnaplo.hu

Könyvszemle, rendezvények: Kondor Péter
E-mail: kritika@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7030

Tördelőszerkesztő: Molnár Csenge-Hajna
Borító: Zách Eszter

Ügyintézők: Cseh Vilmosné, Nagyné Paládi Judit
Terjesztés: Zsiga Kriszta

E-mail: elofizetes@magyarnaplo.hu
A szerkesztőség címe: **1062 Bp., Bajza u. 18.**
Levelezési cím: **1450 Budapest, Pf. 77.**
Telefon/fax: **413-6672; 413-6673; 342-8768**
Szerkesztőségi mobil: **(70) 388-7034**
E-mail: **info@magyarnaplo.hu**
Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu

Szerkesztőségi fogadóóra: minden szerdán 16⁰⁰–17⁰⁰ között a Magyar Írószövetség székházában, a Magyar Napló szerkesztőségében (Budapest, VI. 1062 Bajza u. 18. II. emelet).

Kiadja a Magyar Napló Kiadó Kft. (1062 Bp., Bajza utca 18.) Terjeszti a Nemzeti Hírlapkereskedelmi Rt. és a regionális részvénnytársaságok. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága (1080 Bp., Orczy tér 1.) Előfizethető valamennyi postán, kézbesítőknél, emailen (hirlapelofizetes@posta.hu), faxon (303-3440) 1 évre 7392 Ft, fél évre 3864 Ft. További információ: 06-80-444-444 Külföldi előfizetés: a szerkesztőség címén. Az előfizetési díj 1 évre postaköltséggel együtt 60 USD vagy 50 EURO, mely átutalható a HVB-Bank Hungary Rt. (1065 Bp., Nagymező utca 44.) 10918001-00000421-10290001 számú számlára, vagy bankcsekkben elküldhető a szerkesztőség címére. Nyomda: Mackensen Kft. 1139 Bp., Frangepán utca 12–14. Ügyvezető igazgató: Cseh Tibor

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Muta-tópéldány kérhető, megrendelés leadható a szerkesztőségben.

A címlapon Serfőző Simon

„Himnusz minden időben”

Most ünnepeltük a Magyar Kultúra Napját

Kölcsey *Hymnus*ának kikezdetetlen költői igazsága először 1949-ben ingerelte a hatalom birtokosait arra, hogy megpróbálják félretolni nemzeti imádságunkat, s újat írassanak helyette. Révai a legenda szerint Kodályt és Illyést kérte fel a feladatra, hiába, valamirevaló zeneszerző, költő akkor nem akadt Magyarországon, aki e méltatlan szerepre vállalkozott volna. Azóta többször is megfogalmazódott az igény, új himnuszra van szükség, olyanra, amely nem megosztó, amely a Kádár-kori „Szeressük egymást, gyerekek” semmitmondó jópofaságát sugallja, amely nem emlegeti Istent, és különösképpen nem hivatkozik a magyar történelem viharos évszázadaira. Ezek a kezdeményezések egyelőre mind elenyésztek, a Himnusz pedig maradt.

Kölcsey 1817-ben anyagi okok miatt kénytelen elhagyni Pestet, ez pedig, ahogy írja, kínosan éri. Teljesen visszavonul, elfordul a világtól. „Reggeltől más hajnalig szobámban járkáltam (volt egész év, hogy az udvarról nem mentem ki) – írja – s ha sötét képeim engedték, a paraszt dal tónját találgattam. /.../ S annak mintájára csináltam előbb a legmindennapibb, keresetlen pór kitételekkel dalt s azután úgy nemesítém meg az egyik sort a másik után.”

Első pillantásra különösnek tetszik, hogy a nemzeti közösség dala elszigetelt magányban fogalmazódott, emelkedettsége a népdal keresetlen egyszerűségére épül, de talán sehogy másként, csakis így jöhetett létre a sok-sok magányból közösséget, a társadalmi ellentétekből egységet óhajtó nemzeteszmény esztétikai párlata.

Új himnuszra nincs szükség, de a hazafiság érzelmi és gondolati jelentésének újra fogalmazása a történelmi idő bizonyos kristályosodási pontjain elkerülhetetlen.

Haza a magasban – írta Illyés. Versével a politikai értelemben elvesztett hazát a kultúra régióiba emelte. Lélek és nemzetmentő program volt ez, hiszen a magyarság egyharmada számára az intézményes haza végleg elveszett, s a „lakossággá” degradált kétharmad sem érezhette otthon magát a megmaradt egyharmad hazában. A nemzet egyetlen megtartó ereje a kultúra maradt.

„Emlékezni bátrabb dolog lesz, mint tervezni” – figyelmeztet Illyés, s kijelöli az emlékezés irányát is:

*„Ha új tatárhad, ha új kufárhad
özönli el e tiszta tájat,*

*...
te mondd magadban, behunyt szemmel,
csak mondd a szókat, miktől egyszer
futó homok, népek, házak
Magyarországgá összeálltak.”*

A hazájától megfosztott egyharmad magyarságot a környező országok beolvasztó törekvései ellenére immár csaknem kilencven esztendőn át nem a politikai erő, nem a gazdasági érdek, csakis és egyedül a kultúra – a szó, a hit, a dal, a jelképek, az emlékezet ereje – tartotta meg magyarnak.

Nemzet és kultúra egymás nélkül nem létezhet. Politikailag halálra ítélt nemzetet is megmenthet a kultúra, de az a nemzet, amely lemond saját kultúrájáról, a politikai kibontakozás lehetőségeinek kapujában is elbukik.

A kockázat itt, most, a huszonegyedik század kapujában sem kisebb, mint Kölcsey tizenkilencedik, Illyés huszadik századában volt.

Az önfeladás kísértése viszont csábítóbb.

Oláh János

Oláh János: „Himnusz minden időben” (<i>Most ünnepeltük a Magyar Kultúra Napját</i>)	1
LÁTHATÁR	
Vasadi Péter: <i>Találkozás vele...; és Vele</i>	3
Mezey Katalin: <i>Téli aratás (Lázár Ervinről)</i>	4
Lázár Ervin: <i>Utazás</i>	6
Kalász Márton: <i>Nagy Gáspár emlékezete</i>	7
Szentmártoni János: <i>Hullnak a Nagyok</i>	8
Oláh János: <i>Keményebben a rögnél</i>	9
Réfi János: <i>Corpus Christi</i>	9
Antal Attila: <i>A személyes múlt és jövő szorításában</i>	10
Luzsicza István: <i>Mozgástér</i>	12
Tari István: <i>Betakarják az eget</i>	13
Szénási Miklós: <i>Érdemeid szerint fogsz megdögleni</i>	16
Czilczer Olga: <i>Bumlizzunk együtt!; Az új lakó</i>	20
Filip Tamás: <i>Részlet; Ébren szétesem, az álom összepántol; Alany és állítmányok</i>	21
Pálfi Ágnes: <i>„Készülök verspólyában a napra” (Tóth Erzsébet költői világáról)</i>	22
Benke László: <i>A rajtakapott teremtés; Küzdelem; Költészet nélkül; A vrácsiki elnök</i>	25
Pósa Zoltán: <i>Szerinovella, avagy Andrea megmenti önmagát</i>	26
Ayhan Ey Gökhán: <i>Nagykanállal; Krízis; Állapotuk ragyog</i>	32
Csernák Árpád: <i>Papír, papír...</i>	33
Miklya Zsolt: <i>A híváslista vége; és a forralt fehér tej</i>	35
Török Bálint: <i>Ember az embertelenségben (Mester Miklós politikusi példája)</i>	36
Turcsány Péter: <i>Atlanti átkelés légóceánon</i>	39
Sárdiné Máhonfai Zsuzsanna: <i>Támogatottakból támadottak (A képespusztai ONCSA-telep története)</i>	40
Z. Arany Piroska: <i>Lángvirág</i>	51
Serfőző Simon: <i>Látod a világot; Hírem lobogott; Hagytunk magadra; Mégsem; Amikor a szél is</i>	53
NYITOTT MŰHELY	
Ködöböcz Gábor: <i>Féskét is javítgatja a madár (Beszélgetés Serfőző Simonnal)</i>	55
OLVASÓI JEGYZET	
Vasy Géza: <i>Lengyel tollal a magyar októberről</i>	61
KÖNYVSZEMLE	
Vesztróczy Zsolt: <i>Közös közép-európai perspektívából (Kiss Gy. Csaba: A haza mint kert)</i>	63
Csapody Miklós: <i>Álarcban élünk (Tokai András: Aranykor, ezüstkor, vackor)</i>	64
Bene Zoltán: <i>Ki a künde? (Hász Róbert: A künde)</i>	65
Szappanos Gábor: <i>„Idevettség elleni felkiáltójel” (Novák Valentin: Magyar rulett)</i>	67
Olasz Sándor: <i>Az út értelme (Tolvaly Ferenc: El Camino – Az út)</i>	68

Felhívjuk Szerzőink és Olvasóink figyelmét új levelezési címünkre:

Magyar Napló, 1450 Budapest, Pf. 77.

Számunkat Péter László grafikáival illusztráltuk (15., 17., 19. és 52. oldal)